

[Bodil Koch.]

tiske Kvinder — og for øvrigt ogsaa de socialdemokratiske Mænd — ude i Landet med vaagen Interesse har støttet Kravet om den Forbedring af Forsorgsloven, som her er foreslaaet, og som dog vel har al mulig Chance for at blive gennemført, paa samme Maade vil vi fremdeles være aarvaagne og prøve paa at finde nye Veje til Forbedring af vore Samfundsforhold.

Som allerede sagt, Kernepunktet i vort sociale Program er og bliver Hjemmenes Tarv, Kvindernes og Børnenes. Med Lovforslaget i Dag er der sket følelige Forbedringer, men der er ikke sket nogen ny Landvinding, om jeg saa maa sige. Vi maa arbejde videre med Tanken om Moderskabsydelse Skridt for Skridt, selv om vi eventuelt til en Begyndelse maa begrænse den til Mødre, hvis økonomiske Vilkaar er saaledes, at de er under Sygekassegrænsen. Og vi maa finde Udvej for Børnerente, selv om vi til en Begyndelse maa nøjes med at finde de børnerige Familier frem; det maa ikke være saadan her i vort Land, at det at faa Børn er en Bekymring i Stedet for en Glæde. Men samtidig maa vi, som det er sket i Dag, stadig tage vore Love op til Eftersyn og forbedre dem; der maa findes økonomisk Udvej for, at vor sociale Lovgivning ikke bliver illusorisk, fordi den ikke stemmer med Tidens ændrede økonomiske Forhold.

Jeg kunde have Lyst til til Slut at minde om det Interview med det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der for nogle Dage siden stod i „Politiken“, et Interview, der kastede et saa ejendommeligt og udmærket Skær over et dansk Hjem, hvor der er Tryghed og Harmoni ude og inde, paa enhver Maade. Men hvad jeg fæstede mig ved og her gerne vil fremdrage, var nogle Ord af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der lod forstaa, at han mente, at vi herhjemme snart havde naaet Grænsen for, hvad vi skattemæssigt kan yde. Jeg mener nej. Jeg mener, der er mange i dette Land, der har det alt for godt i Forhold til de mange flere, der lever fra Haanden i Munden og knap nok det. Jeg tror paa den Fremtidens Vej, som er de radikale sociale Forbedrings Vej. Den vil selvfølgelig koste økonomiske Ofre, den vil betyde en ganske anderledes social og økonomisk Udligning, end vi endnu kender, men det er den eneste Vej efter min Mening, der fører til Bevarelse, ja, til virkelig Uddybelse af dansk Folkestyre.

Det Forslag, vi i Dag behandler, ser jeg som et lille bitte Trin paa den Vej.

Jeg haaber og tror, at det vil finde en velvillig Modtagelse, saa det hurtigt kan føres igennem til Vedtagelse, saaledes at dets Forbedringer snarest kan træde i Kraft, til Gavn for dem, der trænger til dem.

Sønderup: Da vi for nogen Tid siden behandlede Lovforslaget om Arbejdsledsunderstøttelse, omtalte jeg, at der efter Venstres Opfattelse var Omraader inden for den sociale Lovgivning, hvor Hjælp og à jour-Føring var paakrævet. Da det foreliggende Lovforslag netop beskæftiger sig med nogle af de Forhold, som jeg i den Forbindelse tænkte paa, er mit Parti meget velvilligt indstillet over for Forslaget. Paa et vist Tidspunkt af det ærede Medlem Fru Bodil Kochs Foredrag nærede jeg nogen Ængstelse for, at det skulde komme til at skorte paa Tilslutning fra den Side, men glædeligvis mundede det til sidst ud i, at man ogsaa fra det Hold kunde vente sig Støtte. Naar det ærede Medlem Fru Bodil Koch beskæftigede sig med det ønskelige i en Sammenkomst mellem den højtærede Socialminister og den højtærede Finansminister, ja, saa kunde man ikke undlade ogsaa i samme Forbindelse at udstøde det Hjertesuk, at det vist var nødvendigt, at det ærede Medlem selv var til Stede som en Slags Opmand, ellers kunde det maaske være lidt vanskeligt at notere de Resultater, som det ærede Medlem ønskede. Det var ikke Smaaspørgsmaal, hun beskæftigede sig med.

Derudover ønsker jeg gerne at tilføje, at da vi er velvilligt indstillet over for Forslaget, er der ingen Grund til nærmere at gaa i Enkeltheder, saa meget mere som jeg gaar ud fra, at vi gennem den Udvalgsbehandling, som vi sandsynligvis faar, kan faa Lejlighed til nærmere at drøfte de Omraader, hvorpaa der maaske kan være lidt afvigende Opfattelser. Jeg tænker i den Forbindelse paa Byrdefordelingen mellem Stat og Kommune, og jeg tænker ogsaa paa Bestemmelsen og Omfanget af Enkebørnsbidraget, hvor den Situation opstaa, at en Enke paa ny indgaar Ægteskab. Endvidere kan der maaske ogsaa være Grund til at drøfte, hvorvidt Indtægtsgrænsen og Bidragenes Størrelse staa i rimeligt Forhold til hinanden. Men da vi som sagt er velvilligt indstillet over for Forslaget, synes jeg ikke, der er Anledning til at gaa nærmere i Enkeltheder. Det kan vi gøre, naar vi faar Udvalgsbehandlingen paabegyndt.

Erna Sørensen: Det foreliggende Lovforslag er ikke blot en à jour-Føring af